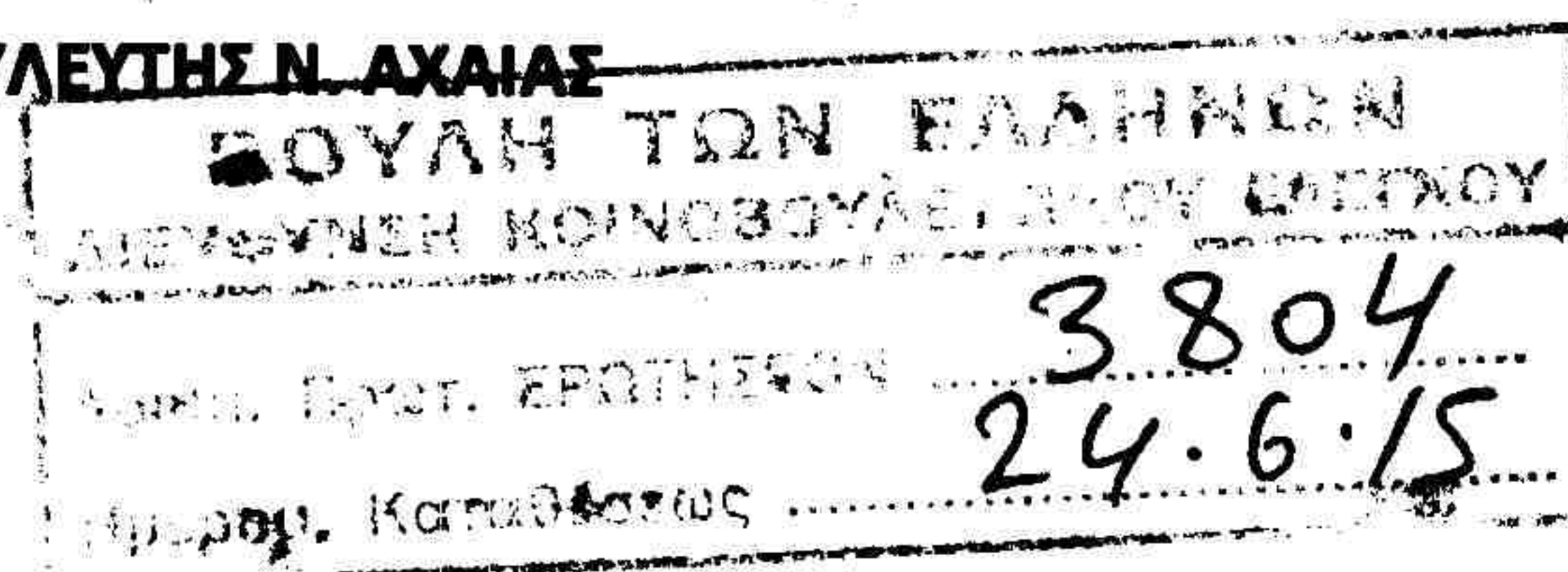

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Θέμα: «Θέματα επισήμανσης, όσον αφορά σε επικείμενες προς ψήφιση νομοθετικές ρυθμίσεις περί την Ειδική Αγωγή»

Ενόψει του πολυνομοσχεδίου προς ψήφιση με θέματα Παιδείας, διαπιστώνουμε εντός του κειμένου προς διαβούλευση και θέματα Ειδικής Αγωγής (ΕΑ), τα οποία αφορούν τις περιπτώσεις μαθητών στο Αυτιστικό Φάσμα (ΑΦ). Κρίνουμε, όμως, ότι μια σειρά από κρίσιμα θέματα για την ορθή παροχή της Ειδικής Εκπαίδευσης δεν τίθενται με τον ενδεδειγμένο τρόπο προς όφελος των προηγούμενων παιδιών, οπότε, πρέπει να επισημανθούν και να αναθεωρηθούν, προς αποφυγή κάθε διαστρέβλωσης και ακύρωσης του αγαθού της εκπαίδευσης προς τα αυτιστικά παιδιά. Τα εν λόγω θέματα προκύπτουν από ελλείψεις πρόβλεψης ή προβληματικό χειρισμό των παρακάτω θεμάτων, ως εξής:

Α) Αναγκαία η παρουσία του εκπαιδευτικού Παράλληλης Στήριξης στις εκτός τάξης δραστηριότητες

Σε κάποιο άρθρο (47 – παρ. 2^α) ορίζεται ότι στα διαλείμματα και στις σχολικές εκδηλώσεις, την ευθύνη για το παιδί δεν θα την έχει η Παράλληλη Στήριξη (ΠΣ), αλλά γενικώς... το σχολείο! Η διάταξη αυτή σημαίνει, ότι η ΠΣ θα υποστηρίζει το παιδί μόνο μαθησιακά στο εντός της σχολικής τάξης μάθημα, ενώ σε όλες τις άλλες -εκτός τάξης- σχολικές δραστηριότητες, το παιδί δεν θα έχει την απαιτούμενη υποστήριξη της ΠΣ. Είναι προφανές, ότι για την διάταξη αυτή δεν ρωτήθηκαν καθόλου οι άμεσοι αποδέκτες και ενδιαφερόμενοι γονείς, ούτε ζητήθηκε επί τούτου κάποια σοβαρή επιστημονική άποψη. Αποτελεί το προηγούμενο προφανή απαίτηση κάποιων στελεχών και συμβούλων, τους οποίους χρησιμοποίησαν και οι μνημονιακές κυβερνήσεις, δεδομένου, ότι το συγκεκριμένο μέτρο ήταν μόνιμη επιδίωξη των μνημονιακών πολιτικών.

Όπως γνωρίζουμε ότι έχουν τονίσει οι γονείς και ειδικοί επιστήμονες του ΑΦ στο μεγαλύτερο έντυπο και ενυπόγραφο διάβημά τους, που υπήρξε ποτέ στη χώρα μας, όπως έχουν ενημερωθεί επανειλημμένα από το 2007 μέχρι σήμερα όλες οι κυβερνήσεις και τα Κόμματα, αλλά και όπως είναι επιστημονικά γνωστό εδώ και 30 χρόνια, σύμφωνα με όλα τα έγκυρα επιστημονικά δεδομένα, η μέγιστη ανάγκη του ΑΦ για έξωθεν διορθωτική επέμβαση και βοήθεια στην αποκατάσταση της επικοινωνίας του αυτιστικού μαθητή με τον περίγυρό του, κάνει την ΠΣ εξ ίσου αναγκαία στο μάθημα, όσο και στις εκτός μαθήματος σχολικές δραστηριότητες.

Συνεπώς, η εφαρμογή της ΠΣ στις εκτός τάξης σχολικές δραστηριότητες, διαμορφώνει το ήμισυ της παιδαγωγικής αξίας του θεσμού της ΠΣ καθαυτού, δηλ. την βοήθεια στην επικοινωνία και κοινωνικοποίηση του παιδιού, η οποία είναι μέρος της Εκπαίδευσής του στο κομμάτι της βοήθειας και ώθησης προς ένταξη στο κοινωνικό σύνολο. Αποτελεί, δηλαδή, την μία από τις δύο εξ ίσου σημαντικές λειτουργίες της. Επομένως:

I) Η βοήθεια της ΠΣ στην κοινωνικοποίηση του αυτιστικού παιδιού, συντελείται κατά 90% σε αυτές ακριβώς τις εκτός τάξης σχολικές δραστηριότητες: Στο διάλειμμα, στις Σχολικές γιορτές, στις ψυχαγωγικές / πολιτιστικές / μορφωτικές επισκέψεις, στις εκδρομές και εκδηλώσεις και σε όλες τις εν γένει δραστηριότητες του Σχολικού πλαισίου, που συντελούνται εκτός του μαθήματος της σχολικής τάξης.

II) Η κακοποίηση, σχολική βία και εκφοβισμός (που σύμφωνα με τα επιστημονικά δεδομένα θυματοποιεί τα παιδιά του ΑΦ περισσότερο από κάθε άλλη κατηγορία), συμβαίνουν κατά 90%, σε αυτές ακριβώς τις σχολικές δραστηριότητες. Αυτός είναι ένας επιπρόσθετος λόγος, που κάνει την εφαρμογή της ΠΣ σε αυτές τις δραστηριότητες, εξ ίσου αναγκαία, όσο και στην τάξη. Συνεπώς, η ως άνω διάταξη αφορά σε μέτρο υποβάθμισης, περικοπής και βαθμιαίας κατάργησης της ΠΣ, το οποίο μάλιστα προσπάθησαν να επιβάλλουν οι μνημονιακές κυβερνήσεις, επειδή εξυπηρετεί τον αποκλεισμό των παιδιών του ΑΦ από την Εκπαίδευση, προκειμένου το κράτος να απαλλαγεί από το κόστος της Εκπαίδευσής τους.

Δευτερευόντως, πρέπει να αναφέρουμε, ότι εξυπηρετούνται από το ως άνω επίμαχο αντιπαιδαγωγικό άρθρο, του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, συντεχνιακές σκοπιμότητες ή μικροσυμφέροντα ημέτερων, των μνημονιακών και προ-μνημονιακών κυβερνήσεων. Μερικές από τις επιδιώξεις που εξυπηρετεί η εν λόγω προβληματική ως άνω διάταξη, είναι :

- Όταν το παιδί κακοποιείται (φαινόμενο συνηθέστατο για τα παιδιά του ΑΦ) και όταν η κακοποίησή του υποθάλπεται, να μην υπάρχει κανένας υπεύθυνος γι αυτό, ώστε η ευθύνη να διαχέεται αόριστα, η άσκηση βίας έμμεσα να περνά ως «αυτονόητη». Ως εκ τούτου, με το τελευταίο φαινόμενο να διαιωνίζεται, εξυπηρετείται η σκοπιμότητα να απέχουν τα αυτιστικά παιδιά από τις δομές εκπαίδευσης, γενικότερα.

- Απομακρύνεται από την ΠΣ (ιδιαίτερα την ιδιωτική, που πληρώνεται από τους γονείς) η υποχρέωση να καταγγέλλεται η κακοποίηση του παιδιού/μαθητή και η κατά συνέπεια άσκηση διορθωτικών παρεμβάσεων, αφού κατά το διάλειμμα η εποπτεία του αυτιστικού παιδιού/μαθητή είναι εκτός της αρμοδιότητάς της.

- Εξυπηρετείται το φαινόμενο της απασχόλησης του παρόχου της ΠΣ σε διοικητικά και άλλα καθήκοντα εκτέλεσης διαφόρων «διοικητικών αγγαρειών» με αφορμή την απουσία της από τη συνεχή φροντίδα του παιδιού/μαθητή, προκειμένου να εξυπηρετηθούν σκοπιμότητες «βολέματος» των κατόχων οργανικής θέσης στο σχολικό ίδρυμα.

- Εξυπηρετείται με την ως άνω προβληματική διάταξη η σκοπιμότητα, το διάλειμμα να χρησιμοποιείται ως νεκρός χρόνος του απασχολούμενου εκπαιδευτή-παρόχου ΠΣ σε συνθήκες μερικού ωραρίου, προκειμένου για την μετάβασή του από το ένα σχολείο στο άλλο. Συνεπώς, το τέχνασμα της διάταξης αποτελεί θεσμική διευκόλυνση για τη διατήρηση και διαιώνιση της απαράδεκτης παιδαγωγικά, μερικής ΠΣ.

Στο σημείο αυτό, είναι ανάγκη να επισημάνουμε, ότι λίγο πριν τις εκλογές, ο τότε υπεύθυνος του ΣΥΡΙΖΑ και νυν αναπληρωτής υπουργός Παιδείας, κ. Κουράκης, δεσμεύτηκε κατηγορηματικά για την θεσμοθέτηση της πλήρους ΠΣ, που ήταν και είναι σαφές, ότι συμπεριλαμβάνει και το διάλειμμα. Επί τούτου, πληροφορούμαστε, ότι υπάρχει διαθέσιμο και βίντεο σχετικής εκδήλωσης, όπου έλαβε χώρα η προηγούμενη δήλωση.

Για το εργασιακό διάλειμμα του εκπαιδευτικού της ΠΣ, πάντως, υπάρχουν πρόσφορες παιδαγωγικά λύσεις. Η πιο πρόσφορη είναι ο προγραμματισμός, κατόπιν σχετικής συμφωνίας του συλλόγου διδασκόντων, μιας παρουσίας (στη λογική της εκ περιτροπής «εφημερίας») ορισμένου κάθε φορά εκπαιδευτικού κατά περίπτωση με σκοπό την υποστηρικτική παιδαγωγική συμπαράσταση στον μαθητή με αυτισμό κατά την ώρα του διαλείμματος, ώστε να λειτουργεί και η αυτονόμηση του αυτιστικού μαθητή στο διάλειμμα, στο βαθμό που δεν θα τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια του τελευταίου από απρόοπτα περιστατικά.

Από την προεκλογική κινητοποίηση διαφόρων ομάδων κηδεμόνων μαθητών με αυτισμό και τα χιλιάδες σχετικά μηνύματα, γνωρίζετε, ότι τόσο οι μνημονιακές κυβερνήσεις, όσο και οι προ-μνημονιακές (που προετοίμασαν τα μνημόνια), σαμποτάρισαν συστηματικά την ΠΣ των παιδιών του ΑΦ και εφάρμοσαν έτσι, άτυπες μεθόδους έντεχνης κακοποίησης και βασανισμού τους, προκειμένου να πετύχουν την κατάργηση του θεσμού και τον αποκλεισμό των παιδιών του ΑΦ από τις υποδομές εκπαίδευσης, ώστε από την καταπάτηση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τους, να προκύψουν λογιστικού τύπου εξοικονομήσεις και εξυπηρετήσεις «βολέματος» διαφόρων περί την ειδική εκπαίδευση συντεχνιακών μικρο-συμφερόντων.

Κατά τον ίδιο τρόπο, η «φωνή της κοινωνίας» δηλαδή οι γονείς των παιδιών του ΑΦ τους οποίους αφορά η διάταξη αυτή, καθώς και οι ειδικοί επιστήμονες, στο μεγαλύτερο επώνυμο και ενυπόγραφο ψήφισμά τους, χαρακτηρίζουν τέτοιες διατάξεις ως μεθόδους κακοποίησης των παιδιών του ΑΦ και παραβίασης των Εκπαιδευτικών και εν γένει Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τους. Ελπίζοντας, ότι θα εισακουστεί από την αρμόδια πολιτική ηγεσία η φωνή της κοινωνίας και των ίδιων των γονέων με παιδιά που υφίστανται τις συνέπειες του εν δυνάμει νομοθετήματος, οι κηδεμόνες των εν λόγω παιδιών ζήτησαν σε διαβήματά τους από το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος να εξαντλήσει κάθε διαθέσιμο περιθώριο για την ακύρωση της συγκεκριμένης υπό ψήφιση διάταξης, που υποβαθμίζει την ΠΣ και τον ρόλο της στην Εκπαίδευση των παιδιών του ΑΦ και την ισότιμη ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο.

Β) Αναγκαία η κατάργηση του ν.4186/2013/2013 / Άρθρο 28 - παρ. 14 έως και 18, περί δικαιοδοσίας των ΚΕΔΔΥ.

Οι διατάξεις ως άνω ορίζουν, ότι για το εκπαιδευτικό πλαίσιο και σχήμα του παιδιού, αποφασίζουν τα ΚΕΔΔΥ και τα Β' βήθμια ΕΔΕΑ με οριστική, άρα δεσμευτική απόφαση, ερήμην των γονέων. Όπως γνωρίζετε, όμως, βάσει των διεθνών συμβάσεων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που έχει υπογράψει η χώρα μας, την τελική απόφαση για το κατάλληλο εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού τους και ως εκ τούτου, όσον αφορά στην ανανέωση, αλλαγή, αναβάθμιση, μείωση, ή διακοπή της ΠΣ, την Ειδική εξέταση και την επιλογή του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος του παιδιού τους από τα προτεινόμενα των επιστημονικά αρμόδιων φορέων (Δημόσιων, ιδιωτικών ή κοινωνικών), λαμβάνουν αποκλειστικά οι γονείς / κηδεμόνες.

Πρόσθετα, με την σχετική απόφαση της Λισσαβώνας, του αρμόδιου Συμβουλίου Υπουργών Πολιτισμού και Εκπαίδευσης της ΕΕ, του 2003, το Ελληνικό κράτος υποχρεούται και δεσμεύεται να εξασφαλίζει όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, ώστε «τα ίδια τα άτομα με αναπηρίες, οι γονείς τους -εάν είναι απαραίτητο- ή οι κηδεμόνες τους, να μπορούν να επιλέγουν τον κατάλληλο τύπο εκπαίδευσης».

Στο ως άνω πλαίσιο κινείται και το άρθρο 2, του 1ου πρωτοκόλλου, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που καλεί τα κράτη: «να σέβονται τα Δικαιώματα των γονέων».

Αίτημα σεβασμού στο ως άνω δικαίωμα των γονέων, πληροφορηθήκαμε ότι έχει υποβάλει αρμόδια η Ομοσπονδία για τα Δικαιώματα του Αυτιστικού Φάσματος (ΕΟΔΑΦ), το 2012, προς τον τότε πρωθυπουργό και την κυβέρνηση. Προωθήθηκε, δε, το σχετικό αίτημα περαιτέρω προς αρμόδιες επιτροπές του ΟΗΕ. Ο τελευταίος, λίγους μήνες αργότερα, υιοθέτησε τις καταγγελίες και τα αιτήματα της ως άνω Ομοσπονδίας, τις οποίες υπέβαλε ως «καταληκτικές παρατηρήσεις» προς το Ελληνικό κράτος με το άρθρα 30, 31β, 50δ, των καταληκτικών παρατηρήσεων της 60ής συνόδου της επιτροπής Δικαιωμάτων του παιδιού του ΟΗΕ, ειδικά για την χώρα μας. Τα άρθρα αυτά αναφέρουν, ότι η αρμόδια επιτροπή του ΟΗΕ: «Προτρέπει την Ελλάδα, σε περιόδους επιβολής επαχθών δημοσιονομικών μέτρων:

-Να εξοπλίζει τα σχολεία με τις απαραίτητες δομές, ώστε να επιτευχθεί η συνεκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και να εξασφαλίσει, ότι αυτά μπορούν να επιλέξουν το σχολείο της προτίμησής τους ή να επιλέξουν να μετακινούνται ανάμεσα στα γενικά σχολεία και τα ειδικά σχολεία, ανάλογα με το υπέρτατο συμφέρον τους» (άρθρο 50-δ).

Επίσης, επισημαίνεται, ότι: -«(η επιτροπή του ΟΗΕ) εκφράζει την ανησυχία της διότι: Παρά τις υπάρχουσες διατάξεις στη νομοθεσία της Ελλάδας, σχετικά με το σεβασμό των απόψεων του παιδιού (άρθρο 1511 του Αστικού Κώδικα και άρθρο 681 Γ, παράγραφος 2, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), οι διατάξεις αυτές σπάνια χρησιμοποιούνται με αποτέλεσμα οι απόψεις των παιδιών να μην λαμβάνονται υπόψη» (άρθρο 30).

-Να εξασφαλίσει ότι οι απόψεις των παιδιών ακούγονται και λαμβάνονται υπόψη σε όλες τις δικαστικές, διοικητικές και άλλες αποφάσεις που τα αφορούν και τα επηρεάζουν (άρθρο 31-β).

Ως γνωστόν, οι μνημονιακές κυβερνήσεις παραβίασαν κατάφορα όλες αυτές τις αναφορές του ΟΗΕ για σεβασμό των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Επέβαλαν, εν γνώσει τους, σε αντίθεση με τις κατευθύνσεις του ΟΗΕ, ένα «μεσαιωνικό» νομοθέτημα για τα θέματα της Ειδικής Αγωγής, που εκχώρησε τα ιερά δικαιώματα των γονέων σε κρατικούς υπαλλήλους (ενός κατά την ομολογία πρώην πρωθυπουργού: «διεφθαρμένου κράτους»), ώστε να αποφασίζονται από τους εν λόγω υπαλλήλους μέτρα ασυλοποίησης, ιδρυματοποίησης, αποκλεισμού και έμμεσης κακοποίησης και βασανισμού των παιδιών με αναπηρίες του Αυτιστικού Φάσματος. Καταφανώς, οι προηγούμενες τακτικές εξυπηρετούν την ώθηση προς εγκατάλειψη της φοίτησης στη Δημόσια Ειδική Εκπαίδευση, ώστε τα χρήματα που δικαιούται από τον κρατικό προϋπολογισμό αυτό το «κομμάτι» Παιδείας να πηγαίνουν στην χρηματοδότηση των τραπεζιτών, εγχώριων & διεθνών, καθώς και σε διάφορες άλλες «μαύρες τρύπες» μιας πολιτικο-οικονομικής διαχείρισης προσκείμενης στη διαφθορά. Χιλιάδες παιδιά του ΑΦ βίωσαν καταστροφή του Εκπαιδευτικού τους περιβάλλοντος μέσω των ως άνω νομοθετημάτων και των διαφόρων πρακτικών παραμέλησης των Ειδικών Σχολείων, που ως απεχθές φαινόμενο, θα επαναληφθεί και την ερχόμενη ακαδημαϊκή χρονιά αν δεν καταργηθούν αυτές οι διατάξεις.

Γ) Αδικοιολόγητη η ανοχή στη δυνατότητα παραβίασης ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων από υπηρεσιακούς παράγοντες:

Πληροφορηθήκαμε από καταγγελίες κηδεμόνων, ότι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Παιδείας, σε πολλές περιπτώσεις, συντάσσουν εκθέσεις για τα παιδιά ΑΦ με πληροφορίες που αφορούν αυστηρά προσωπικά και ευαίσθητα δεδομένα τους, εν αγνοία και ερήμην των Γονέων, από τους οποίους αποκρύπτουν το γεγονός ότι συντάσσουν εκθέσεις, που αφορούν στα παιδιά τους. Οι εκθέσεις αυτές, διακινούνται ενδοϋπηρεσιακά στα διάφορα γραφεία, υπηρεσίες, όργανα και στελέχη, εν αγνοία των Γονέων και του παιδιού. Έχει μάλιστα παρατηρηθεί το φαινόμενο, όταν οι Γονείς πληροφορούνται την ύπαρξη των εκθέσεων αυτών και αιτούνται να τους χορηγηθούν αντίγραφα, οι αρμόδιοι να αρνούνται να τους τις χορηγήσουν, με την αιτιολογία ότι αφορούν ...προσωπικά δεδομένα!

Συνεπώς, οι ως άνω εκθέσεις, αντί να συντάσσονται μόνο μετά άδεια των Γονέων ή αντί να χορηγούνται, πρωτίστως, αποκλειστικά στους ίδιους και να προστατεύονται από την πρόσβαση κάθε τρίτου, αντιθέτως, συντάσσονται (παράνομα) και κυκλοφορούν με πρωτοβουλία τρίτων, χορηγούνται (επίσης παράνομα) σε τρίτους και αποκρύπτονται από το παιδί και τους Γονείς, οι οποίοι έτσι, αποκλείονται από την πρόσβαση σε στοιχεία, στα οποία θα έπρεπε να είναι οι μόνοι με αποκλειστικό Δικαίωμα πρόσβασης και διαχείρισης!

Είναι προφανές ότι οι πρακτικές αυτές που αντίκεινται στην συμμετοχή και συνεργασία των γονέων, εφαρμόζονται για να μπορούν οι όποιοι αρμόδιοι δημόσιοι υπάλληλοι (εφαρμόζοντας άνωθεν «κατευθύνσεις») να εμφανίζουν κατά το δοκούν στις υπηρεσιακές εκθέσεις τους για θέματα της Ειδικής Αγωγής καταστάσεις, που βολεύουν τις προηγούμενα αναφερθείσες άνωθεν κατευθύνσεις & δρομολογήσεις. Αποκρύπτοντας κάθε μη βολική εικόνα της πραγματικότητας στην Ειδική Εκπαίδευση, προκαλείται η ευχέρεια του να αποδίδονται στο παιδί ή την οικογένειά του οι αδυναμίες του εκπαιδευτικού συστήματος, ανάλογα με συντεχνιακά συμφέροντα, υποδείξεις για «περικοπές» δαπανών και άλλες ιδιοτελείς σκοπιμότητες, που κατά περίπτωση είναι δυνατόν να προτεραιοποιούνται για ικανοποίηση.

Οι ως άνω πρακτικές συνιστούν παραβίαση του Συντάγματος αλλά και των διεθνών συμβάσεων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που έχει υπογράψει η χώρα, όπως:

- Το άρθρο 7, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα των παιδιών και των εφήβων για προστασία
- Το (υποχρεωτικό) άρθρο 16, του ΕΚΧ, όσον αφορά στο Δικαίωμα της οικογένειας για κοινωνική, νομική και οικονομική προστασία.
- Το Άρθρο 8, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), για το Δικαίωμα στην Οικογενειακή Ζωή και το απαραβίαστο αυτής, σε συνδυασμό με το 1^ο πρωτόκολλο, παρ. 2, της ΕΣΔΑ και σε συνδυασμό με τα άρθρα 9, και 10, της ΕΣΔΑ.

4) Ανάγκη για συμπερίληψη του ΑΦ στο 5% των εισακτέων άνευ εξετάσεων στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση:

Όπως είναι γνωστό, τα παιδιά με αναπηρίες, βάσει του νόμου 3794/2009, άρθρο 35, έχουν δικαίωμα κατά ποσοστό 5% να εγγράφονται άνευ εξετάσεων στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Παρ' όλα αυτά, τα παιδιά του ΑΦ αποκλείονται από το μέτρο αυτό. Υπενθυμίζουμε, ότι η λογική αυτού του μέτρου έχει δύο έννοιες:

- I) Της ανάγκης επίδειξης κοινωνικής πρόνοιας, δηλαδή να δώσει την ευκαιρία να σπουδάσουν κάποια παιδιά με αναπηρίες, που η αναπηρία τους τα ταλαιπωρεί και δυσκολεύει.
- II) Της ανάγκης πρόβλεψης κάποιας ιδιαιτερότητας στις συνθήκες διεξαγωγής των σχετικών εισαγωγικών εξετάσεων, οι οποίες πρέπει να σεβαστούν τις ιδιαίτερες πρακτικές δυσκολίες των παιδιών με ΑΦ.

Τα παιδιά του αυτιστικού φάσματος (Αυτισμός Υψηλής Λειτουργικότητας / σύνδρομο Άσπεργκερ), σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, αποτελούν μια από τις κυριότερες πληθυσμιακές κατηγορίες, που δικαιούνται τέτοιες παροχές και για τους δύο εξής λόγους: Αφενός, επειδή πάσχουν από μία σοβαρή διεθνώς αναγνωρισμένη αναπηρία και αφ' ετέρου, επειδή είναι η κατ' εξοχήν κατηγορία μαθητών, που δυσκολεύεται να συμμετάσχει και να αποδώσει αυτά που ξέρει στις κοινές εξετάσεις (Ο Αϊνστάϊν πχ, ανήκοντας σε τέτοια κατηγορία μαθητή, απέτυχε στις πρώτες του εξετάσεις)

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο σχετικός κανονισμός του Καίμπριτζ, τον οποίο έχει εκδώσει ειδικά για τα παιδιά Αυτισμό υψηλής λειτουργικότητας και τους ειδικούς κανόνες και διευκολύνσεις για τη συμμετοχή τους στις διάφορες εξετάσεις.

Αυτό, αποδεικνύει ότι για την διεθνή επιστημονική και Πανεπιστημιακή κοινότητα, τα παιδιά του Αυτιστικού φάσματος, είναι η κατ' εξοχήν κατηγορία παιδιών που κατά τις εξετάσεις επηρεάζονται αρνητικά στην απόδοσή τους, άρα συνεπώς, χρειάζονται διευκολύνσεις ως προς αυτές. Επομένως, είναι από τις κυριότερες κατηγορίες, που θα έπρεπε να περιλαμβάνονται στο ποσοστό του 5%, που εγγράφονται στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση χωρίς εξετάσεις.

Μόνες πιθανές αιτίες του ισχύοντος αποκλεισμού του ΑΦ στη χώρα μας, είναι η άγνοια (που συγχέει τον αυτισμό με την νοητική υστέρηση) και τα συμφέροντα της διαφθοράς. Γιατί η διαφθορά; Γιατί ο μόνος που ενοχλείται από τη συμμετοχή των μαθητών του ΑΦ στο 5% και ευνοείται από τον αποκλεισμό τους, είναι τα κυκλώματα που εμπορεύονται προνόμια αναπηρίας. Τα κυκλώματα αυτά ενοχλούνται για δύο αιτίες:

1) Από τη συμμετοχή των αυτιστικών παιδιών στο 5%, αυξάνονται οι πραγματικοί δικαιούχοι, οπότε μειώνεται το ποσοστό αυτών που μπορούν να εισαχθούν με αμφιλεγόμενα κριτήρια.

2) Εάν οι μαθητές του ΑΦ αποκτήσουν νόμιμα αυτό που ούτως ή άλλως δικαιούνται, βάσει των διεθνών προδιαγραφών και της αναγνώρισης της αναπηρίας τους, δεν θα έχουν κανένα λόγο να υποκύψουν σε εκβιασμούς, ούτε να «χρωστάνε» ρουσφέτι, για κάτι που δικαιούνται νόμιμα. Οπότε τα όποια ως άνω κυκλώματα διαφθοράς (πολιτικά ή μη), χάνουν ένα σίγουρο θύμα εκμετάλλευσης.

Είναι σκανδαλώδες το γεγονός, ότι αν και εδώ και χρόνια, ο αυτισμός έχει συμπεριληφθεί στις μόνιμες αναπηρίες, εν τούτοις, δεν συμπεριλαμβάνεται στο ποσοστό του 5% των άνευ εξετάσεων εισακτέων, όπως οι άλλες. Επί πλέον, είναι η μόνη κατηγορία που αποκλείεται, αν και έχει άτομα, τα οποία, ενώ δεν μπορούσαν να πετύχουν στις τυπικές εξετάσεις στα πανεπιστήμια, τελικά αποδείχθηκε ότι επρόκειτο για παγκόσμιας εμβέλειας επιστήμονες που διεκδίκησαν, διεκδικούν ή έχουν βραβευτεί με επιστημονικά βραβεία νόμπελ και άλλες παγκόσμιες διακρίσεις. Τελευταίο παράδειγμα, ο αυτιστικός Τζέικομπ Μπαρνέτ, που από ηλικία 16 ετών διεκδικεί το βραβείο νόμπελ αστροφυσικής, ανασκευάζοντας την θεωρία του Αϊνστάϊν. Πάντως, πολλές χιλιάδες ικανών παιδιών έχουν αποκλειστεί από την πανεπιστημιακή και εν γένει τριτοβάθμια Εκπαίδευση, λόγω των διακρίσεων και του αποκλεισμού του ΑΦ από αυτό το προνοιακό μέτρο.

Συνεπώς, για τους Συνταγματικούς λόγους της ίσης και δίκαιης μεταχείρισης, η συμπερίληψη των μαθητών του ΑΦ στους άνευ εξετάσεων εισαγόμενους στην Γ'βάθμια εκπαίδευση, είναι επιβεβλημένη εφ' όσον διατηρείται ο θεσμός, δεδομένου, ότι είναι η κατηγορία που το δικαιούται περισσότερο από κάθε άλλη, λόγω των χαρακτηριστικών της πάθησης.

Τέλος, από τις ως άνω διακρίσεις και αποκλεισμούς, παραβιάζεται το Σύνταγμα, αλλά και οι διεθνείς συμβάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που έχει υπογράψει η χώρα, όπως:

- Το Πρωτόκολλο αριθ. 1, άρθρο 2, της ΕΣΔΑ, για το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση
- Το άρθρο 14, της ΕΣΔΑ, για το Δικαίωμα στην ίση μεταχείριση και την απαγόρευση των διακρίσεων.
- Το πρωτόκολλο αριθ. 12, της ΕΣΔΑ, για την απαγόρευση των διακρίσεων για τα εντός Εθνικής νομοθεσίας Δικαιώματα –πέραν των δικαιωμάτων ΕΣΔΑ.
- Το ειδικό άρθρο «Ε», του ΕΚΧ (βλ. Αναθεώρηση 1996), για το Δικαίωμα στις ίσες ευκαιρίες και την Απαγόρευση των διακρίσεων (πού βασίζονται σε λόγους Υγείας, Γέννησης, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, και οποιασδήποτε άλλης κατάστασης).
- Το άρθρο 9, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα στον επαγγελματικό προσανατολισμό.
- Το άρθρο 15, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα των παιδιών ΑμεΑ στην επαγγελματική κατάρτιση και την επαγγελματική και κοινωνική αποκατάσταση.
- Το (υποχρεωτικό) άρθρο 16, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα της οικογένειας για κοινωνική, νομική και οικονομική προστασία.
- Το άρθρο 7, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα των παιδιών και των εφήβων για προστασία
- Το (υποχρεωτικό) άρθρο 12, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλεια.
- Το άρθρο 14, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα στην απόλαυση των κοινωνικών υπηρεσιών.
- Το (υποχρεωτικό) άρθρο 13, του ΕΚΧ, για το Δικαίωμα στην κοινωνική και ιατρική αντίληψη.

4) Ανάγκη για ευρεία θεσμοθέτηση της δυνατότητας ευνοϊκών μετατάξεων των γονέων παιδιών με αναπηρίες:

Όπως γνωρίζετε, οι γονείς παιδιών του ΑΦ που απολύθηκαν με τις διαθεσιμότητες και μετατάχθηκαν ως διοικητικοί, υπέστησαν δραματική επιδείνωση των εργασιακών τους συνθηκών και της δυνατότητας επιμέλειας των αναγκών αναπηρίας του παιδιού τους. Για το θέμα αυτό, πληροφορούμαστε, ότι έχει κατατεθεί πρόσφατα σχετικό υπόμνημα της Εθνικής Ομοσπονδίας για το Αυτιστικό Φάσμα (ΕΟΔΑΦ) προς το υπουργείο Παιδείας.

Σημειωτέο, ότι πολλοί εκ των ως άνω γονέων εξαναγκάστηκαν να εργάζονται μέχρι και 10 ώρες ημερησίως (χωρίς να πληρώνονται υπερωριακά), ενώ πολλοί γονείς παιδιών στο ΑΦ με ιδιότητα εκπαιδευτικού έχουν βρεθεί εξαναγκασμένοι να εργάζονται μέχρι και πέντε επί πλέον ώρες ημερησίως

από τα περσινά τους ωράρια και από τους συναδέλφους τους. Επίσης, είναι γνωστό ότι πολλοί εκ των μεταταχθέντων, για παρόμοιους λόγους, εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση.

Περιττό να αναφέρουμε, δε, ότι οι εξαναγκαστικές μετατάξεις των εκπαιδευτικών αυτών στο διοικητικό προσωπικό, χρησιμοποιήθηκαν από τις μνημονιακές κυβερνήσεις και ως μέσον διώξεων εναντίον όσων αντιτάχθηκαν στις μνημονιακές πολιτικές (μεταξύ αυτών, μαθαίνουμε ότι ενίοτε θυματοποιήθηκαν και στελέχη της ΕΟΔΑΦ, που τόλμησαν να καταγγείλουν στη Βουλή, τους διεθνείς οργανισμούς και τον ΟΗΕ την παραβίαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των παιδιών του ΑΦ από τις μνημονιακές κυβερνήσεις).

Εντύπωση μας προξενεί, το ότι στο νέο πολυνομοσχέδιο υπάρχουν διατάξεις, που δίνουν το δικαίωμα μετάταξης σε ειδικούς εκπαιδευτικούς από την ειδική στη γενική εκπαίδευση, βάσει της δεύτερης ειδικότητας και των τυπικών προσόντων που έχουν (παρ. 10, 11, κλπ του άρθρου 47), χωρίς να έχουν παιδιά με αναπηρία ή άλλες ειδικές κοινωνικές ανάγκες. Κατά τον ίδιο τρόπο, το ίδιο δικαίωμα, με βάση την κοινή λογική, οφείλουν να έχουν και οι γονείς παιδιών με αναπηρίες, που αυτή τη στιγμή υφίστανται απώλεια των δυνατοτήτων επιμέλειας της αναπηρίας του παιδιού τους, καθώς, το αίτημά τους δεν είναι μικρότερης προτεραιότητας.

Αδυνατούμε, δε, να καταλάβουμε, το γιατί στο πολυνομοσχέδιο θεωρείται πιο επείγον να τακτοποιηθούν τα επιδόματα ευθύνης των διευθυντών (άρθρο 47 / παρ.13) ή να ενισχυθούν οι εξουσίες και δικαιοδοσίες του ΙΕΠ (παρ. 14) κλπ, από το να σταματήσει ο πόλεμος εναντίον της υγείας αθώων ανάπηρων παιδιών, η παρεμπόδιση επιμέλειας των αναγκών αναπηρίας τους, αλλά και οι χουντικού τύπου «παγιοποιήσεις» των διώξεων εναντίον εκείνων των Εκπαιδευτικών, που τολμούν να καταγγέλλουν δημόσια τις παραβιάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

5) Ανάγκη για διάνοιξη της κοινωνικής εκπροσώπησης στις εκάστοτε διαβουλεύσεις της κυβέρνησης στους κατεξοχήν εκπροσώπους των κηδεμόνων ή εχόντων την επιμέλεια ατόμων εντός του ΑΦ: Οφείλουμε να επισημάνουμε και πάλι, ότι όσον αφορά στα δικαιώματα του ΑΦ, οι υφιστάμενες οργανώσεις των ΑμεΑ (ΕΣΑΜΕΑ – ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ) δεν είναι σε θέση να εκπροσωπούν κατ' αποκλειστικότητα τα δικαιώματα των ατόμων με ΑΦ, καθώς, υπάρχουν καταγεγραμμένες επίσημες ενέργειες και παρεμβάσεις τους προς την Ελληνική βουλή και τους κοινωνικούς φορείς, με τις οποίες ενίοτε δεν έχουν εκπροσωπήσει ικανοποιητικά τα Δικαιώματα των παιδιών εντός του ΑΦ. Κατά συνέπεια, σε όποιο διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς, η εκάστοτε κυβέρνηση οφείλει να καλεί χωριστά τους φορείς εκπροσώπησης του ΑΦ.

Επειδή μετά τις πρόσφατες διακηρύξεις του πρωθυπουργού στην Βουλή, οι γονείς των παιδιών εντός του ΑΦ ελπίζουν να μην επικρατήσουν, για άλλη μία φορά, οι απαιτήσεις διαφόρων συντεχνιακών συμφερόντων εναντίον της φωνής των παιδιών με ΑΦ και των κηδεμόνων τους.

Επειδή τα παραπάνω αναφερόμενα στην παρούσα τυγχάνουν της σύμφωνης γνώμης, τόσο του Προέδρου της Εθνικής Ομοσπονδίας για τα Δικαιώματα του Αυτιστικού Φάσματος, όσο και του συνόλου των μελών της ως άνω Ομοσπονδίας.

Επειδή, σε πρόσφατη ομιλία του, ο πρωθυπουργός της χώρας, δήλωσε, ότι πολυνομοσχέδια σαν το επίμαχο, δεν έχουν την έννοια μόνιμης νομοθέτησης, αλλά την έννοια της επίλυσης άμεσων καυτών προβλημάτων που υπάρχουν, μέχρι την ψήφιση νέας νομοθεσίας για την Παιδεία.

Επειδή, πρόσφατα, ανακοινώθηκε στο διαδίκτυο, ότι το υπουργείο Παιδείας προτίθεται να χρηματοδοτήσει τη λειτουργία δομών της Ειδικής Εκπαίδευσης με κονδύλια του ΕΣΠΑ (...γεγονός που μας κάνει να συμπεραίνουμε, ότι δεν κρίνεται άξια η κάλυψη των αναγκών της Ειδικής Εκπαίδευσης από τον κρατικό προϋπολογισμό, με περικοπή άλλων κονδυλίων, υπέρ ελάσσονος σημασίας εξυπηρετούμενων καλύψεων, ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα των ΑμεΑ παιδιών...)!

Επειδή πληροφορούμαστε, ότι επικαιροποιημένη νομοθετική πρόταση με τα αιτήματα των οικογενειών του ΑΦ επίκειται οσονούπω να τεθεί υπόψη σας με πρωτοβουλία της ΕΟΔΑΦ (αν δεν έχει ήδη τεθεί), όπως έχει γίνει αντίστοιχα στο παρελθόν, τόσο προς την αρμόδια πολιτική ηγεσία για θέματα Παιδείας, όσο και προς τις καθ' ύλην αρμόδιες κοινοβουλευτικές επιτροπές.

Επειδή οι κηδεμόνες των παιδιών/μαθητών με αυτισμό κρίνουν, ότι όσον αφορά στην εκτός τάξης συμπαράσταση του ειδικού εκπαιδευτικού-συνοδού, είναι αναγκαία η αντικατάσταση της ως άνω σχετικής διάταξης με άλλη, που να ορίζει ότι: «Η ΠΣ των μαθητών του ΑΦ, εφαρμόζεται και σε όλες τις εκτός τάξης σχολικές δραστηριότητες, όπως το διάλειμμα, οι Σχολικές γιορτές, ψυχαγωγικές / πολιτιστικές / μορφωτικές επισκέψεις, εκδρομές και εκδηλώσεις και σε όλες τις εν γένει δραστηριότητες του Σχολικού πλαισίου. Η εφαρμογή του προηγούμενου εξασφαλίζεται διοικητικά από την εκάστοτε διοίκηση των Ειδικών Σχολείων ή των Σχολείων τυπικής ανάπτυξης, ως εξ ίσου σημαντική με την άρτια από διοικητικής πλευράς μαθησιακή υποστήριξη της ΠΣ εντός της σχολική τάξης».

Επειδή στα πλαίσια σεβασμού των κατευθύνσεων που δίνει ο ΟΗΕ για τον σεβασμό των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, επιβάλλεται η κατάργηση των ως άνω διατάξεων που δίνουν δυνατότητα στα ΚΕΔΔΥ να μην λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη των κηδεμόνων των αυτιστικών μαθητών για το σχολικό περιβάλλον του παιδιού τους, με αντικατάσταση της ισχύουσας πρόβλεψης, όπως:

«Διευκρινίζεται ότι οι ως άνω αποφάσεις ΚΕΔΔΥ – ΕΔΕΑΥ και Β' βαθμιας ΕΔΕΑ για το Εκπαιδευτικό πλαίσιο / σχήμα και την εν γένει Εκπαίδευση των μαθητών του ΑΦ, είναι πάντα γνωμοδοτικές / συμβουλευτικές και όχι δεσμευτικές για τον γονέα και το παιδί, στο βαθμό της εκπλήρωσης της υποχρέωσης του κράτους για δωρεάν Δημόσια αξιολόγηση, γνωμάτευση και συμβουλευτική προς τα παιδιά και τους γονείς.

Την τελική απόφαση για το κατάλληλο εκπαιδευτικό πλαίσιο / σχήμα του κάθε παιδιού εντός του ΑΦ, την ανανέωση, αλλαγή, αναβάθμιση, μείωση, ή διακοπή της ΠΣ, την Ειδική εξέταση και την επιλογή του ΕΠΕ του κάθε ως αν παιδιού από τα προτεινόμενα των επιστημονικά αρμόδιων φορέων (Δημόσιων, ιδιωτικών ή κοινωνικών), λαμβάνουν αποκλειστικά οι γονείς / κηδεμόνες».

Επειδή προκειμένου για την ανάγκη επίδειξης σεβασμού στα προσωπικά στοιχεία & δεδομένα, προς αποφυγή κάθε αντίθετης σχετικής πρακτικής εναντίον των παιδιών με αναπηρίες του ΑΦ, επιβάλλεται η άμεση θεσμοθέτηση διάταξης, που να ορίζει ότι: «Κανένα έγγραφο / στοιχείο / δεδομένο ή έκθεση όλων των φορέων που εμπλέκονται στην Ειδική Εκπαίδευση (ΚΕΔΔΥ, ΕΔΕΑΥ, Β'βάθμια ΕΔΕΑ, σύμβουλοι, διευθύνσεις, Εκπαιδευτικοί Παράλληλης Στήριξης, κλπ), το οποίο αφορά στην διαταραχή, τα ιατρικά δεδομένα και τις ειδικές Εκπαιδευτικές ανάγκες του παιδιού, δεν συντάσσεται, διακινείται ή κοινοποιείται σε τρίτους πλην των γονέων / κηδεμόνων – ούτε μεταξύ των υπηρεσιών & στελεχών Υπ. Παιδείας, χωρίς προηγούμενη / ενημέρωση / κοινοποίηση προς τους γονείς του σχετιζόμενου παιδιού και χωρίς την έγγραφη συναίνεσή των κηδεμόνων».

Επειδή για να αποφευχθούν διακρίσεις και αποκλεισμοί από την Γ'βάθμια εκπαίδευση των υποψηφίων μαθητών με ΑΦ, κατά παράβαση της διεθνούς νομοθεσίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την νέα χρονιά, επιβάλλεται η επανόρθωση, με την προσθήκη διάταξης στο ως άνω νομοσχέδιο, που να ορίζει ότι:

«Οι μαθητές του ΑΦ (μαθητές με διάχυτες αναπτυξιακές διαταραχές - αυτισμός, σύνδρομο Rett, σύνδρομο Asperger) οι οποίοι έχουν αποφοιτήσει επιτυχώς από το γενικό Λύκειο ή ΕΠΑΛ, συμπεριλαμβάνονται στο ποσοστό του 5% των καθ' υπέρβαση εισακτέων (άνευ εξετάσεων) στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που προβλέπονται από την παράγραφο 1, του άρθρου 35, του Ν. 3794/2009 (ΦΕΚ Α' 156/2009). Οι αρμόδιες υπηρεσίες οργάνωσης και διεξαγωγής εξετάσεων του υπουργείου Παιδείας, οφείλουν να μεριμνούν για την συμπερίληψη των μαθητών του ΑΦ στις σχετικές εγκυκλίους».

Επειδή στα πλαίσια της ίσης και δίκαιης μεταχείρισης που επιτάσσει το Σύνταγμα, προς αποκατάσταση της δυνατότητας για ευνοϊκές μετατάξεις ή μεταθέσεις υπηρετούντων υπαλλήλων στο Ελληνικό Δημόσιο επιβάλλεται ανάλογη θεσμοθέτηση διάταξης, που να ορίζει ότι: «Οι εκπαιδευτικοί γονείς παιδιών με αναπηρίες, μπορούν με σχετική αίτησή τους, κατά προτεραιότητα έναντι των άλλων περιπτώσεων, να μετατάσσονται σε Εκπαιδευτικές θέσεις (γενικής, τεχνικής, ειδικής και κάθε άλλου κλάδου Εκπαίδευσης), βάσει των πρόσθετων πτυχίων / ειδικοτήτων που κατέχουν, σε οργανική θέση περιοχής προτίμησής τους, στα πλαίσια του Δήμου που αποτελεί την δηλούμενη από μέρους τους «περιοχή εξυπηρέτησης των αναγκών» του με αναπηρία παιδιού τους.

Για τα ως άνω ευεργετήματα των κοινωνικών κριτηρίων, οι εκπαιδευτικοί - γονείς παιδιών με αναπηρία (ΑμεΑ) οι οποίοι τέθηκαν σε διαθεσιμότητα και υπέστησαν δυσμενείς μετατάξεις σε διοικητικές ή άλλες θέσεις μετά από εξαίρεση εκ της διαθεσιμότητας την περίοδο 2012–2014, έχουν προτεραιότητα έναντι των άλλων περιπτώσεων, προς αποκατάσταση κάθε δυσχερούς ή επιζήμιας μεταχείρισης που υπέστησαν οι ίδιοι και τα με αναπηρία παιδιά τους από την διαθεσιμότητα και τον έμμεσο εξαναγκασμό τους σε δυσμενή μετάταξη».

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάσθε:

1. Προτίθεσθε να αναλάβετε τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες διόρθωσης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, προκειμένου να αποκατασταθεί και να εξασφαλιστεί στα επιστημονικά ορθά και ενδεδειγμένα επίπεδα, προς όφελος των παιδιών με ΑΦ, η εκτός τάξης συμπαράσταση στα τελευταία του ειδικού εκπαιδευτικού-συνοδού;
2. Προτίθεσθε να αναλάβετε τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες διόρθωσης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, προκειμένου για την κατάργηση των επίμαχων διατάξεων, που δίνουν δυνατότητα στα ΚΕΔΔΥ να μην λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη των κηδεμόνων των αυτιστικών μαθητών για την επιλογή του σχολικού περιβάλλοντος του παιδιού τους;
3. Προτίθεσθε να αναλάβετε τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες διόρθωσης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, προκειμένου για την επιβολή σεβασμού στη διαχείριση των όποιων προσωπικών στοιχείων & δεδομένων αφορούν στα παιδιά με ΑΦ, προς αποφυγή κάθε εκμετάλλευσης αυτών των στοιχείων για ιδιοτελείς σκοπούς, είτε υπηρεσιακών παραγόντων, είτε άλλων τρίτων;
4. Προτίθεσθε να αναλάβετε τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες διόρθωσης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, προκειμένου να αρθούν οι αποκλεισμοί από την Γ'βάθμια εκπαίδευση των υποψηφίων μαθητών με ΑΦ;
5. Προτίθεσθε να αναλάβετε τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες διόρθωσης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, προκειμένου να αποκατασταθεί η δυνατότητα για ευνοϊκές μετατάξεις ή μεταθέσεις των υπηρετούντων υπαλλήλων στο Ελληνικό Δημόσιο με ιδιότητα κηδεμόνα παιδιού εντός του ΑΦ;
6. Προτίθεσθε να αναλάβετε τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες διόρθωσης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου, προκειμένου να λειτουργούν πάγια οι δομές της Ειδικής Εκπαίδευσης, όχι με κονδύλια του ΕΣΠΑ ή άλλων περιστασιακών, ακατάστατων από πλευράς χρονισμού επιδοτήσεων αλλά από τον κρατικό προϋπολογισμό, με αντίστοιχη περιστασιακή περικοπή κονδυλίων του τελευταίου, που προορίζονται για ελάσσοнос σημασίας καλύψεις, ως προς τα ανθρώπινα δικαιώματα των ΑμεΑ παιδιών;
7. Προτίθεσθε να αναλάβετε τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες, προκειμένου στην έναρξη του προσεχούς ακαδημαϊκού έτους όλες οι τάξεις των σχολικών δομών Ειδικής Αγωγής να είναι στελεχωμένες με τον προβλεπόμενο Ειδικό Παιδαγωγό, τον αντίστοιχο βοηθό Ειδικού Παιδαγωγού ανά τάξη και τον αντίστοιχα προβλεπόμενο αριθμό Ειδικού Επιστημονικού προσωπικού εντός του σχολικού συγκροτήματος, έτσι ώστε όλοι οι μαθητές των ως άνω σχολείων να λαμβάνουν την οφειλόμενη κατά τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και το Σύνταγμα ορθή εκπαιδευτική και επιστημονική υποστήριξη;

Ο ερωτών βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «ΑΝ.ΕΛ.»

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος